

4. Počiatok a koniec, Prvotná Božia vízia

Minule sme hovorili o tom, čo stálo na začiatku v mysli Jána Pavla II, čo bolo pre neho inšpiráciou, aby začal písať TT. A práve keď stál na prahu SK, tie Michelangelove obrazy boli preňho veľkou inšpiráciou. Ján Pavol II, keď hľadal východiská, prichádza na tento prah SK a začína písať TT.

Ako interpretačný kľúč sme si zvolili RT – počiatok, cesta a koniec. Michelangelo zachytáva na svojich freskách počiatok, koniec. Cestou je dlažba SK na ktorej sa ocitáš ty. A s človekom je to tak vždy. Boh má s človekom plán. Veď aj keď ideme do veľkého mesta, tak čo potrebujeme, aby sme sa zorientovali? Áno, mapu. A čo potrebujeme, keď chceme spoznať človeka? Čo mám urobiť, aby človek spoznal svoju cestu, svoje poslanie na zemi? Možno aj my stojíme na prahu toho, že čo má človek urobiť, aby našiel čo hľadá? Ján Pavol II píše, že človek nemôže byť sám pochopený, že nemôžeme nič zobrať, aby sme pochopili seba samých.

Práve Genezis nám zachytáva, prečo sme vlastne tu. *Pravá láska je ten moment, ktorý je pre človeka orientačným bodom – ako mapa. Ale láska má veľa podôb, a preto je dôležité pochopiť, že je tu istý Boží plán, ktorý má Boh s nami, ktorý nám pomáha.* V SK sa tento plán stáva viditeľným - začiatok a koniec, ktorý sa týka nášho tela. To, čo vidíme je nedostačujúce. Musíme vidieť viac. Vidieť ten Boží plán s človekom. *Musíme sa stať vidiacimi. Jána Pavla II urobila ľudská láska vidiacim.*

Sládkovič, keď je zaľúbený tak vidí. Vidí všetko, čo je podstatné v jeho živote, ale napriek tomu jeho láska k Maríne končí tragicky: hviezdy padajú aj my padneme... Boh má s ľudskou láskou plán, ale človek potrebuje mapu, s ktorou dôjde do cieľa. A Ján Pavol II. nachádza SK a na Michelangelových maľbách nachádza cestičky, odpovede. A keď potom začína písať, hneď na úvod si na celú prvú kapitolu zvolí citát z evanjelia podľa Matúša: „Učiteľ, je dovolené prepustiť manželku z akejkoľvek príčiny?“ A Ježiš odpovedá: „Nečítali ste, že Stvoriteľ ich od počiatku ako muža a ženu stvoril?“ A povedal: „Preto muž opustí otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele, tak už nie sú dvaja, ale jedno telo. Čo teda Boh spojil, nech človek nerozlučuje“. Povedali mu: „Prečo potom Mojžiš rozkázal dať priepustný list a prepustiť?“ Odpovedal im: „Mojžiš vám pre tvrdosť vášho srdca dovolil prepustiť vaše manželky; ale od počiatku to nebolo tak.“ Táto myšlienka sa nesie vo viac ako sto stranách preto, aby ukázal, že človek pochádza z plánu a keď ho rozpoznáva stáva sa vidiacim.

Láska musí byť vidiaca. Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha. On nás povoláva, aby sme dokázali vidieť. Ježiš sa odvoláva na počiatok – ako muža a ženu ich stvoril. Genezis je zachytený na freskách a Ján Pavol II. nás povoláva stať sa vidiacimi.

Knihá čaká na svoj obraz. Veď ten čo stvoril, stvoril dobre. Videnie čakalo na svoj obraz. My keď chceme vidieť, možno si kúpime väčšiu telku:) Ale v skutočnosti to, čo vidíme nebude nič nové. Podstatné je si uvedomiť, že Boh, keď na začiatku stvoril človeka, tak videl, že to bolo dobré. A to nám zachytáva Michelangelo. Lebo sa stal vidiacim!

Boží plán nikdy nestratil svoju platnosť! Pôvodný Boží plán bol taký, aby človek videl v láske veľké dobro, aby sa stal vidiacim! Tento prvotný poriadok nikdy nestratil svoju platnosť. Mojžiš pre tvrdosť srdca povolil ..., ale to nebol prvotný Boží plán (PBP). Ján Pavol II. hovorí, že výzva Krista ísť na počiatok je výzva vidieť PBP s človekom. Cesta na počiatok

je výzva Krista a tam stojí jedno videnie. Človek nepochopí problém, ak nepochopí prvotnú víziu Krista s ním. **Počiatok nám musí prehovoriť veľkou výrečnosťou.**

Ako veľa je povedané na týchto stenách Sixtíny. Neviditeľné vniká do nás z týchto stien a stáva sa viditeľným.

To, čo nám Ján Pavol II chce v týchto katechézach povedať je to, že:

1. **počiatok nikdy nestratil na svojej platnosti** – chápať Božiu víziu s nami; byť otvorený, aby sme chápali čo súvisí s používaním našej lásky
2. **bytie a dobro sa zbiehajú** – mnohí hovoria toto a toto chcem, lebo keď to nebudem mať, tak nebudem šťastný, ale veľkým dobrom je už len to, že si – tvoje bytie!

Ako pochopiť človeka? Ako súvisí láska s tým, čo prežívam? Čo mám urobiť, ak chcem spoznať človeka, tú pravdu o ňom? Strop SK je akoby tou mapou. Kniha Genezis čakala na Michelangela.

Ako je to, keď sa človek zaľúbi? Prečo sa hovorí, že má ružové okuliare? Roberto Benigni vraví svojim študentom, aby nepísali básne o láske, ale o radiátoroch,... Aby si lásku nesplietli s romantickým snívaním. O láske majú začať písať až keď budú mať osemdesiat rokov :-). Ale vieme, že práve keď sa človek zamiluje, tak píše tieto básničky.

Nabudúce si rozvineme analýzy, že Boh nás stvoril na svoj obraz ako spoločenstvo muža a ženy. A od toho sa bude odohrávať tá skúsenosť, keď bol Adam ešte sám. Lebo hoci mal všetko, nevidí k čomu bol stvorený, nevidí Evu. Až keď vidí Evu, sa stáva vidiacim.

Boh mal istú víziu s nami a to je vízia Lásky. Ona je stále aktuálna a človek je povolaný dosiahnuť ju!

Diskusia

Videnie vs pochopenie: ani Adam nechápal hoci videl konkrétne veci, ktorým dával mená, až keď zbadal tú druhú bytosť pochopil. Súvisí to s tajomstvom, že Boh je pre nás nepochopiteľný. Človek keď vrasť do videnia začína chápať. Vyžaduje si to námahu. Veď Ján Pavol II. hovorí, že láska sa nedá naučiť. Je potrebné vrasť do toho!, že človek vidí ten Boží plán s ním.

Láska otvára oči a robí človeka vidiacim. Ale to, čo mu umožňuje vidieť nie je samotná láska, ale schopnosť milovať. Ja keď som zamilovaný, ten druhý je vo mne. Ten predmet krásy vojde do mňa. Lenže na to, aby to tak zostalo potrebujem nielen byť zamilovaný, mať lásku, ale potrebujem sa otvoriť tomu procesu učiť sa milovať. Prestávam byť zamilovaný, ale stúpam po stupienkoch lásky a stávam sa vidiacim. Sládkovič, keď miloval, tak láska, ktorú cítil ho nepohla k rastu k čnosti.

Ja nechcem lásku len pociťovať. Láska sa má darovať. Láska existuje len vtedy, ak je splnená požiadavka NAVŽDY – že som schopný vnímať krásu v plnosti. Na to potrebujem tú víziu.

Láska, ktorú prežívaš nie je len Tvoja. Ona pramení z PBP. Zoberme si len také hodinky. Keď na ne pozrieš sú krásne, ale ak by si vzal mikroskop a začal ich dôkladne skúmať zistil by si, že tu je špínka a tu zas ďalšia a nakoniec by si ich našiel plnú fúru. Čo je však dôležité? Tá mikroskopická špínka? Nie. Dôležitý je pre mňa čas, ktorý ukazujú. A tak aj manželský vzťah. Možno vidím na tom druhom chyby, ale ja nesmiem stratiť zreteľ z podstaty.

Boha vidíš vtedy, keď miluješ. Lebo aj keď miluješ človeka tak nevidíš len jeho oblečenie. Ty vidíš niečo viac.

Počiatok a koniec je neviditeľný, ale Michelangelo ho v SK zviditeľnil.

Všetko nás má orientovať na to, že sme na ceste k svätosti.

Boh nikdy nezmenil svoju víziu človeka, ani po prvom páde človeka.

PBP – Boh nám chce byť darom
- vzťah nás otvára na to, aby sme sa otvorili Bohu

Božie Milosrdenstvo - je dôsledok Božieho plánu
- je potvrdením prvotnej vízie

TT je postavená na tom, že Boží plán aj s ľudským telom je tu od vekov. Nie je to hriech, ktorý prinútil Krista prísť na zem, ale je to láska. Smrť Krista je dôsledkom hriechu, ale vykúpenie je dôsledkom lásky.

Ja si vo svojej láske, ktorú prežívam nevystačím sám. Ja potrebujem Jeho.

Sviatosť manželstva – vyliate Ducha Lásky a my musíme do nej vrastať. Nemôžeš povedať, že si ju chceš len udržať, musíš nanovo do nej vrastať!

Láska, ktorá je na začiatku nie je povolaná byť len spomienkou. Má dorastať do Božieho plánu, ktorý je už od vekov.

Nabudúce si povieme o Adamovi, samote, nahote...

Pamätajte!

Ak sa raz zamilujete, nezabudnite na PBP Boha s nami, lebo On je zamilovaný do nás.

